

RIKS 2011: Rapport från Rixfixarna så här några dagar efter.

Vi ser tillbaka på en helg som, enligt vår uppfattning, överträffade alla förväntningar. Först och främst är det så himla roligt att träffa er alla trevliga Shiremänniskor – utan positiva deltagare blir det ingen show! 22 Shire och en Clydesdale var anmälda. Det blev ett par strykningar så totalt var det 20 hästar på området. Ett par av dom vandrade tålmodigt runt med både barn, gubbar och gummor på ryggen.

Att vara på en anläggning som Vreta Naturbruksgymnasium hjälper förstås till att hålla humöret uppe. Spolspiltor med varmt skönt vatten, rastthagar i överflöd, en mängd grepar och skottkärror och inte minst möjligheten att bo på samma område som kusarna, är exempel på saker som underlättar för oss hästägare. Vem har inte stått och väntat på skottkärran när det är dags att åka hem? Och vem har inte yrat omkring och letat efter grepen som man hade med sig just för att slippa vänta på sin tur?

Vi tog inget inträde så det är svårt att säga exakt hur många besökare vi hade. Men parkeringen kostade 20 kronor och vi uppskattar att det var cirka 160 bilar (inklusive dom som lyckades smita från betalning). Om man räknar med ett snitt på fyra personer/bil så blir det sisådär en 650 personer. Och då har vi inte räknat med funktionärer och "närmast sörjande". Bra reklam för rasen!

I sanningens namn ska väl sägas att det inte bara var våra kusar som drog publik. Kombinationen med minityrhästar, kaniner som barnen fick klappa och sist, men inte minst, minicirkusen "Lindas ministars" var dragplåster vi inte velat vara utan. Själv skrattade jag hejdlöst åt den lille Shettisen som lade sig i sängen och drog täcket över sig.

Domare var Liselotte Erixon (huvuddomare), Anders Thorell samt Mr Philip Moss. Domaraspirant var Cecilia Kallander. Som alla säkert vet så har vi olika bedömningssystem i Sverige och England. De största skillnaderna är nog att det inte tillämpas något poängsystem i England samt att engelska domare känner på hästen ben. Trots detta var enigheten stor på de flesta hästarna och det var bara i ett par fall som meningarna gick isär. Eftersom Liselotte var huvuddomare så var det hennes röst som var avgörande. Men ingen ville för den sakens skull vifta bort Mr Moss kunskaper – eller som han själv uttryckte det; "I'm born on a Shire!" En gyllene kompromiss blev att svenska domarna utsåg Best in Show och Mr. Moss reserven till samma titel. Det var inte den minsta tvekan om enigheten beträffande Athena Grace som för andra året i rad kammande hem en överlägsen seger. Ett stort GRATIS!

(Foto Jill Lundvall, Ryttartorpet)

På lördagskvällen blev det traditionsenligt middag för utställare, domare och funktionärer - denna gång till musikunderhållning av Berth Ståhl. Knappt hade man hunnit svälja maten innan spontandansen drog igång. Oj, vilket party det blev! Gammal (?) som ung gav järnet på dansgolvet och ingen ville sluta förrän timmen var sen. Tur att utställningsklasserna började först klockan 11 på söndagen.

Vid 14-tiden på söndagen var det dags för final. Inte ett öga var torrt när Athena Grace och hennes lyckliga tjejer till ägare sprang ärevarv till tonerna av "You are simply the best" med Tina Turner!

Visst är det något alldeles fantastiskt att ett sto fött i Sverige höjs till skyarna av såväl svenska som engelska domare?!

Jag kan försäkra alla er medlemmar om att det är ett digert arbete att arrangera en riksutställning. Alla jobbar ideellt och många timmar blir det. Det finns stunder när man frågar sig om det är värt allt besvär. Elaka rykten sprider sig - i år att evenemanget skulle gå med stor förlust och att föreningen därmed skulle försättas i konkurs. Man borde inte bry sig - jag vet - men det är lättare sagt än gjort. Utan peppande röster och tröstande ord vore nog orken slut långt innan den stora dagen vore inne. Konstruktiv kritik, i syfte att förbättra, tar vi riksfixare gärna emot! Det underlättar mycket för den/de som vi lämnar stafettpippen vidare till. Det är dumt att upprepa redan begångna misstag!

Själv skulle jag önska att vi, som varit med ett tag, vore bättre på att ta hand om "nya" Shire-entusiaster. Det är verkligen jätteroligt när det dyker upp nya förmågor vare sig det är på riksutställning, avelskonferenser eller andra aktiviteter. Jag minns tillbaka på en tid när man själv var alldeles grön. Några välkomnande ord i stället för kritiska blickar hade gjort stor skillnad. Det var kanske inte illa menat och med facit i handen förstår jag bättre. Då trodde jag att alla som satt i styrelsen visste och kunde allt. Precis allt - och jag fattade ingenting. Nu vet jag att alla som engagerar sig lägger många timmar ideellt arbete för Shirerasens bästa. Så hallå där ute i stugorna - hojta till om något känns oklart eller orättvist. Om vi pratar med varandra i stället för om varandra har vi chans att fortsätta på den positivt inslagna vägen!

Nu ser vi fram emot nästa aktivitet. Föreningen har fått några tusenlappar av Hästnäringens ungdomssatsning "avelsbiten". Ungdomar har företrädare men alla medlemmar är välkomna! Vi håller till här på Fattiggården och har bestämt datum till 1 och 2 oktober! Separat inbjudan kommer på hemsidan inom kort.

Och så en sak till; det blev ingen konkurs! Tvärtom så fick vi lite klirr i kassan!

Vid tangentbordet; Ing-Marie på Fattiggården.